

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **S. K.**, zastoupený JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 5. 12. 2024, č. j. 41 Az 27/2024 - 17,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 22. 10. 2024, č. j. OAM-1315/ZA-ZA11-D07-2024 (dále jen „rozhodnutí žalovaného“) žalovaný označil žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany za nepřípustnou podle § 10a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., zákona o azylu (dále jen „zákon o azylu“) a řízení o jejím udělení podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil. Dospěl k závěru, že státem příslušným k posouzení žádosti je podle čl. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále jen „nařízení Dublin III“), Litevská republika.

[2] Žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) v záhlaví specifikovaným rozsudkem zamítl. Rozsudek krajského soudu žalobce (dále jen „stěžovatel“) následně napadl kasační stížností.

[3] Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku. Uvedl, že by mu mělo být umožněno setrvat na území České republiky do doby pravomocného posouzení kasační stížnosti; a to tím spíše, že tímto postupem nebude nijak ohrožen veřejný zájem. Domnívá se, že v případě nepřiznání odkladného účinku mu hrozí vycestování mimo Českou republiku, přičemž by nebylo postaveno na jisto, že mu nehrozí

azylově relevantní nebezpeční, tj. ohrožení na životě a zdraví. Svůj návrh podpořil i odkazy na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, a ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76.

[4] Žalovaný nesouhlasí s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti, neboť podle něj nejsou splněny podmínky pro jeho přiznání podle § 73 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel návrh blíže neodůvodňuje, pročez nelze seznat, v čem spatřuje nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám a taktéž převážení hrozící újmy stěžovatele nad veřejným zájem. Vycestování stěžovatele do Litvy nelze za nenahraditelnou újmu označit. Takovou argumentaci ostatně nepředestřel ani sám stěžovatel. Závěrem žalovaný uvedl, že podle jeho informací stěžovatel již na území České republiky nepobývá, neboť dne 7. 1. 2024 odcestoval do Uzbekistánu. Žádost o přiznání odkladného účinku je proto bezúčelná.

[5] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (v řízení o kasační stížnosti stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. První podmínkou pro přiznání odkladného účinku tak je existence nepoměrně větší újmy, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Druhou podmínkou pak je, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Obě tyto podmínky přitom musí být splněny současně.

[6] Z uvedeného vyplývá, že institut odkladného účinku má mimořádnou povahu, neboť základním pravidlem je, že kasační stížnost odkladný účinek nemá. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví totiž není řádným opravným prostředkem, u něž by bylo možno odkladný účinek bez dalšího očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s. Odložit účinky kasační stížností napadeného rozhodnutí krajského soudu lze proto pouze výjimečně, pokud újma, která stěžovateli hrozí, je reálná, není vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž významná a jejíž vznik je v příčinné souvislosti s výkonem či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí krajského soudu (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58).

[7] Při posuzování žádosti o přiznání odkladného účinku v nyní projednávané věci si Nejvyšší správní soud zajistil aktuální výpis z evidenční karty stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany. Z informací zde obsažených (konkrétně z části „*místo pobytu*“) vyplynulo, že stěžovatel se již nachází mimo Českou republiku, neboť byl dne 7. 1. 2024 vyhoštěn do Uzbekistánu.

pokračování

[8] V návaznosti na tuto skutečnost se odklad účinku napadeného rozsudku (resp. rozhodnutí žalovaného) jeví jako bezúčelný. Ani případné přiznání odkladného účinku by totiž nemělo vliv na skutečnost, že stěžovatel se již na území České republiky nenachází. Vydání unesení, jež by oddálilo účinky napadeného rozsudku, resp. následky napadeného rozhodnutí správního orgánu do doby, než Nejvyšší správní soud rozhodne o kasační stížnosti (a s vydáním jeho rozhodnutí pak pozbylo účinnosti), by bylo v nyní projednávané věci bezpředmětné.

[9] Nejvyšší správní soud závěrem připomíná, že usnesení o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 15. ledna 2025

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu